

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 277/2019
19.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном поступку окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 249/19 од 13.03.2019. године, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кжр - Ас 14/18 од 20.11.2018. године, у седници већа одржаној 19.03.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 249/19 од 13.03.2019. године, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кжр - Ас 14/18 од 20.11.2018. године, тако што Врховни касациони суд, за вођење кривичног поступка против окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, по оптужници Основног јавног тужиоца у Суботици Кт 405/18 од 04.07.2018. године, као стварно и месно надлежан, **ОДРЕЂУЈЕ** Основни суд у Суботици.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжр - Ас 14/18 од 20.11.2018. године, одређен је Виши суд у Новом Саду – Посебно одељење за сузбијање корупције, као стварно и месно надлежан за поступање у кривичном предмету против окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. КЗ, по оптужници Основног јавног тужиоца у Суботици Кт 405/18 од 04.07.2018. године.

Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 249/19 од 13.03.2019. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 30. Закона о организацији и надлежности државних органа за сузбијање организованог криминала, тероризма и корупције и члана 22. Закона о уређењу судова, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијано решење Апелационог суда у Новом Саду, и као стварно и

месно надлежно за поступање у кривичном предмету окривљене АА због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, по оптужници Основног јавног тужиоца у Суботици Кт 405/18 од 04.07.2018. године, одреди Основни суд у Суботици.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљене АА, адвокату Данилу Лакићевићу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењем против кога је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости, истиче да је Апелациони суд у Новом Саду, доносећи побијано решење Кжр Ас 14/18 од 20.12.2018. године, учинио повреду одредби члана 30. Закона о организацији и надлежности државних органа за сузбијање организованог криминала, тероризма и корупције и члана 22. става 1. Закона о уређењу судова.

Наиме, Апелациони суд у Новом Саду је побијаним решењем одредио Виши суд у Новом Саду – Посебно одељење за сузбијање корупције, као стварно и месно надлежан за поступање у кривичном предмету против окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. КЗ, по оптужници Основног јавног тужиоца у Суботици Кт 405/18 од 04.07.2018. године, са образложењем да је поменути измењеним оптужним актом, окривљеној стављено на терет извршење кривичног дела из члана 227. став 2. у вези става 1. КЗ, које сходно члану 2. став 4. Закона о организацији и надлежности државних органа за сузбијање организованог криминала, тероризма и корупције, спада у групу кривичних дела против привреде и за које дело је у конкретном случају, сходно одредби члана 17. став 5. наведеног закона, надлежан да поступа Виши суд у Новом Саду – Посебно одељење за сузбијање корупције, и то почев од 01.03.2018. године. Притом је према ставу Апелационог суда у Новом Саду, без утицаја околност да је наредба за спровођење истраге против окривљене донета дана 23.02.2015. године, тј. пре почетка примене наведеног закона, с обзиром да је у конкретном случају, дана 26.12.2017. године, решењем истог суда Кж1 1251/17, првостепена пресуда укинута и кривични поступак почео тећи изнова.

Поступајући на тај начин, Апелациони суд у Новом Саду је побијаним решењем учинио повреду члана 30. Закона о организацији и надлежности државних органа за сузбијање организованог криминала, тероризма и корупције и члана 22. став 1. Закона о уређењу судова.

Одредбом члана 22. став 1. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди за кривична дела за која је као главна казна предвиђена новчана казна или казна затвора до десет и десет година, ако за

поједина од њих није надлежан други суд, и одлучује о молби за престанак мере безбедности или правне последице осуде за кривична дела из своје надлежности.

Одредбом члана 30. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције, предвиђено је да ће се кривични поступци покренути због кривичних дела из члана 2. тог закона (између осталог због кривичног дела из члана 227. КЗ) окончати пред јавним тужилаштвом или пред стварно и месно надлежним судом, односно одељењем суда које је било функционално надлежно пре дана почетка примене овог закона, док је чланом 33. истог закона предвиђено да наведени закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а примењује се од 01.03.2018. године.

Према одредби члана 7. тачка 1) ЗКП, кривични поступак је покренут доношењем наредбе за спровођење истраге (члан 296.).

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је у конкретном случају кривични поступак против окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, покренут дана 23.02.2015. године, наредбом за спровођење истраге Вишег јавног тужиоца у Суботици Кти 7/15, те да је затим јавни тужилац након подизања оптужнице против окривљене због наведеног дела, на главном претресу одржаном 11.10.2017. године, прецизирао оптужни акт, квалификујући радње окривљене као кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ – то је по налажењу Врховног касационог суда, за вођење кривичног поступка против окривљене, стварно и месно надлежан Основни суд у Суботици, који је био надлежан и пре почетка дана примене Закона о организацији и надлежности државних органа за сузбијање организованог криминала, тероризма и корупције, тј. пре 01.03.2018. године, јер је за предметно кривично дело, прописана казна затвора од шест месеци до пет година – на шта основано указује и Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости. Притом је без утицаја чињеница да је првостепена пресуда укинута дана 26.12.2017. године и поступак почео тећи изнова, имајући у виду да се не ради о покретању новог кривичног поступка, већ је реч о враћању списка предмета на поновно суђење, тј. у фазу главног претреса. У вези наведеног, такође је без утицаја околност да је након укидања првостепене пресуде, Основни јавни тужилац у Суботици одмах по преузимању заступања оптужбе, поднеском Кт 405/18 од 04.07.2018. године, радње окривљене квалификовао као кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. КЗ - будући да се по налажењу овог суда, ради о истом кривичном делу, јер је изменама и допунама Кривичног законика, објављеним у „Службеном гласнику РС“ 94/16 које су ступиле на снагу 01.03.2018. године, извршена само „пренумерација“ кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. КЗ (који се примењивао до 28.02.2018. године), тако што је сада предметно кривично дело прописано чланом 227. КЗ.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 249/19 од 13.03.2019. године, преиначио побијано решење, тако што је за вођење кривичног поступка против

окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. КЗ, по оптужници Основног јавног тужиоца у Суботици Кт 405/18 од 04.07.2018. године, као стварно и месно надлежан за поступање, одредио Основни суд у Суботици.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић